

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/25/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121213432
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4121213432.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa, v právnej veci žalobcov: X/K. A., rod. P. nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XXX, 2/ Z. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XXX, zastúpení Mgr. Romanou Mravíkovou, advokátkou, so sídlom Nitra, Štefánikova trieda 15, IČO: 42 428 505, proti žalovaným: 1/ P. O., rod. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XXX, 2/ X. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XXX, zastúpení: BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o, advokátska kancelária, so sídlom Bratislava, Hviezdoslavovo námestie 25, IČO: 36 833 533, konajúca prostredníctvom advokáta Mgr. Michala Bizoňa, LL.M., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Nitra, č. k. 9C/24/2021-162 zo dňa 20. decembra 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie m e n í tak, že:

Súd n a r i a d ť u j e neodkladné opatrenie, ktorým sa žalovanej 1/ a žalovanému 2/ ukladá povinnosť zdržať sa obťažovania žalobcov 1/ a 2/ nad mieru primeranú pomerom šírením hluku spôsobeného chovom malých hospodárskych zvierat, ktorý preniká z pozemkov - parcely registra „C“ s parcelným číslom 2168/129 a parcelným číslom 2168/285 evidovaných na LV č. XXX pre katastrálne územie Y., obec Y., okres E. na pozemky parcely registra „C“ s parcelným číslom 2168/2, s parcelným číslom 2168/174, s parcelným číslom 2232/7 a parcelným číslom 2168/278, evidovaných na LV č. XXX pre katastrálne územie Y., obec Y., okres E..

Žalobcom 1/ a 2/ u k l a d á povinnosť, aby do 60 dní od právoplatnosti toho uznesenia podali proti žalovanej 1/ a žalovanému 2/ žalobu o určenie povinnosti zdržať sa obťažovania žalobcov 1/ a 2/ nad mieru primeranú pomerom šírením hluku z chovu malých hospodárskych zvierat, ktorý preniká z pozemkov - parcely registra „C“ s parcelným číslom 2168/129 a parcelným číslom 2168/285 evidovaných na LV č. XXX pre katastrálne územie Y., obec Y., okres E. na pozemky parcely registra „C“ s parcelným číslom 2168/2, s parcelným číslom 2168/174, s parcelným číslom 2232/7 a parcelným číslom 2168/278, evidovaných na LV č. XXX pre katastrálne územie Y., obec Y., okres E..

Vo zvyšku návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nitra (ako súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) uznesením č. k. 9C/24/2021-162 zo dňa 20. decembra 2021 rozhodol o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým žalovanej 1/ a žalovanému 2/ uložil povinnosť zamedziť šíreniu hluku spôsobeného chovom malých hospodárskych zvierat, ktorý preniká z pozemkov - parcely registra „C“ s parcelným číslom 2168/129 a parcelným číslom 2168/285 evidovaných na LV č. XXX pre katastrálne územie Y., obec Y., okres E. na pozemky parcely registra „C“ s parcelným číslom 2168/2, s parcelným číslom 2168/174, s parcelným číslom 2232/7 a parcelným číslom 2168/278, evidovaných na LV č. XXX pre katastrálne územie Y., obec Y., okres E. (I. výrok). Žalobcom 1/ a 2/ uložil povinnosť, aby

do 60 dní od právoplatnosti toho uznesenia podali proti žalovanej 1/ a žalovanému 2/ žalobu o určenie povinnosti zdržať sa šírenia hluku z chovu malých hospodárskych zvierat, ktorý preniká z pozemkov - parcely registra „C“ s parcelným číslom 2168/129 a parcelným číslom 2168/285 evidovaných na LV č. XXX pre katastrálne územie Y., obec Y., okres E. na pozemky parcely registra „C“ s parcelným číslom 2168/2, s parcelným číslom 2168/174, s parcelným číslom 2232/7 a parcelným číslom 2168/278, evidovaných na LV č. XXX pre katastrálne územie Y., obec Y., okres E. (II. výrok).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 326, § 132, § 324, § 325 ods. 1 a 2 písm. d/, § 328 ods. 1, § 327, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1, § 336 ods. 1 CSP, § 123, § 126 a § 127 zákona č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník. Taktiež dôvodil s poukazom na Všeobecné záväzné nariadenie obce Y. č. 4/2021 o podmienkach držania zvierat a ich chovu na území obce Y. (ďalej len „VZN obce Y.“).

3. V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobcovia 1/ a 2/ (ďalej spolu aj len „žalobcovia“) dňa 29. 11. 2021 doručili súdu návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhali uloženia povinnosti žalovaným 1/ a 2/ (ďalej spolu aj len „žalovaní“) zamedziť šíreniu hluku spôsobeného chovom malých hospodárskych zvierat, ktorý preniká z pozemkov parcely registra „C“ parc. č. 2168/129 a parc. č. 2168/285, evidovaných na LV č. XXX pre katastrálne územie Y., obec Y., okres E., na pozemok parcely registra „C“ parc. č. 2168/2, parc. č. 2168/174, parc. č. 2232/7 a parc. č. 2168/278, evidovaných na LV č. XXX pre katastrálne územie Y., obec Y., okres E.. Zároveň žiadali uložiť žalobcom povinnosť v lehote do 60 dní odo dňa doručenia neodkladného opatrenia podať na príslušný súd žalobu vo veci samej.

4. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnili tým, že žalovaní svojim chovom malých hospodárskych zvierat obmedzujú výkon vlastníckeho práva žalobkyne 1/ a užívacie právo k nehnuteľnosti žalobcu 2/.

5. Z obsahu doručených listín súd zistil, že žalobkyňa 1/ je výlučnou vlastníčkou pozemku a rodinného domu na ňom stojaceho so súp. číslom 561 v obci Y. a žalovaní sú vlastníkmi susednej nehnuteľnosti. Žalobcovia podľa súdu dôkazmi osvedčili, že medzi stranami sporu sú narušené susedské vzťahy, a to v dôsledku chovu kohútov a sliepok žalovanými. Tvrdia, že žalovaní chovajú hydinu vo veľkom počte, s čím je spojený nepríjemný hluk, a to vo dne i v noci, zápach, prach a v neposlednom rade aj prenos parazitov, pričom táto situácia trvá už viac ako 8 mesiacov. Susedský spor sa snažili vyriešiť zmierlivo výzvou adresovanou žalovaným, aby sa zdržali konania, ktoré obmedzuje vlastnícke právo žalobcov. So sťažnosťou sa obrátili na Obecný úrad v Y., ktorá sa prvotne riešila obhliadkou miesta dňa 16. 07. 2021 a následne na stretnutí Komisie pre ochranu verejného poriadku a vybavovanie sťažností dňa 09. 08. 2021 (na zasadnutí žalovaní priznali chov 90 ks sliepok). Sťažnosť adresovali aj Regionálnemu úradu verejného zdravia v Nitre, ktorý vec postúpili na Štátnu veterinárnu správu, ktorá sa doposiaľ k sťažnosti písomne nevyjadрила. Následne bola 26. 10. 2021 adresovaná sťažnosť Úradu verejného zdravotníctva SR. So sťažnosťou sa obrátili žalobcovia aj na Okresný úrad Nitra, odbor Životné prostredie a vec ohlásili aj na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Lužiankach. Oznámenie žalobkyne 1/ bolo posúdené ako ústne oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa mal dopustiť žalovaný 2/. Vzhľadom k tomu, že im uvedené orgány neposkytli potrebnú ochranu, obrátili sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia na súd. Žalobcovia s početným chovom žalovaných nesúhlasia, na takýto chov im súhlas neposkytli, cítia sa byť ohrození na svojom zdraví aj na základných ľudských právach a slobodách (obmedzenie vlastníckeho práva). Poukazovali na svoj nepriaznivý zdravotný stav, ktorý sa pod vplyvom negatívnych prejavov realizovaného chovu ešte zhoršuje, keďže sú vystavení nepríjemnému hluku, zápachu, prachu, parazitom a prenosu biologického odpadu (peria, exkrementov).

6. Žalobcovia predložili množstvo fotografií preukazujúcich využívanie vlastného pozemku na relax a oddych. Na pozemku sa nachádza niekoľko záhradných sedení, terasa a bazén, ktoré v súčasnosti podľa svojich tvrdení nemôžu užívať pre nepríjemný hluk zo susedného chovu hydiny.

7. Z predložených fotografií žalobcovia osvedčili umiestnenie 7 ks kurínov v tesnej blízkosti pletivového plota, ktorý je umiestnený na hranici pozemkov žalobcov a žalovaných. Predmetný plot a okrasná zeleň (tuje) tvoria jedinou bariéru medzi susednými nehnuteľnosťami. Kuríny sú zhotovené z kovovej konštrukcie a pletiva na vrchnej časti prekryté akousi fóliou alebo plachtou. Rovnako tak z fotografií boli osvedčené tvrdenia o zriadení otvoreného hnojiska v blízkosti hranice pozemkov.

8. O namietanom narušovaní pokojného stavu predložili žalobcovia aj početné zvukové záznamy, pri ktorých je evidovaný dátum a čas, kedy boli tieto nahrávky zaznamenané, pričom ide o záznamy z obdobia september až november 2021 v trvaní približne od 2 minút do približne 30 minút. Na zvukových záznamoch je zaznamenaný hluk vydávaný kohútmi a sliepkami v čase od pol noci až do približne 6tej hodiny rannej.

9. Žalobcovia odôvodňujú potrebu dočasnej úpravy pomerov formou neodkladného opatrenia najmä svojim nepriaznivým zdravotným stavom, a to tak žalobkyne 1/ ako aj žalobcu 2/. K uvedenému predložili lekárske správy týkajúce sa diagnóz dlhodobého charakteru, ktorými trpia, ako aj dermatologických diagnóz, ktoré sa vyskytli v ostatnom čase od decembra 2020 do októbra 2021. Z lekárskej správy Nefrologickej ambulancie MUDr. Bezáka z 14. 09. 2021 vyplýva, že žalobca 2/ je od roku 2008 liečený pre chronické problémy s obličkami, od mája 2016 je dialyzovaný, má diabetes melitus a užíva inzulín, evidovaný je ako kardiologický pacient pre fibriláciu predsiení srdcového svalu, prekonal dva infarkty myokardu a mozgovú porážku. Z lekárskej správy MUDr. Laukovej, odbor pneumológie a ftizeológie, z 26. 11. 2020 vyplýva, že ide zároveň aj o pacienta trpiaceho chronickou obštrukčnou chorobou pľúc. Žalobcovi 2/ obaja odborní lekári odporučili dodržiavať diétny a tekutinový režim, pokojový režim s primeranou dĺžkou kvalitného spánku v dobre vetranej miestnosti, vyhýbať sa stresovým situáciám, ktoré môžu nepriaznivo ovplyvňovať výšku krvného tlaku, ktorý by mal byť u pacienta s uvedenými diagnózami čo najstabilnejší. Pri nedodržaní uvedených režimových opatrení môže dôjsť k progresii základných ochorení a zhoršeniu celkového zdravotného stavu pacienta.

10. Žalobkyňa 1/ podľa lekárskej správy MUDr. Vavra (neuroológ) z 15. 10.2021 trpí tetanickým syndrómom diagnostikovaným v roku 2009, disfunkciou štítnej žľazy, pričom jej bolo odporúčané, aby mala pravidelný denný režim, pravidelné denné/tyždenné úkony, pravidelný spánok (pravidelná hodina zaspávania a hodina vstávania), pravidelná pohybová aktivita, pravidelný mentálny oddych, relaxačné a dychové cvičenia a vyhýbať sa stresu.

11. Žalobcovia predložili aj lekárske správy z vyšetrení v dermatovenerologickej ambulancii MUDr. Ingrid Kieselovej, z 04. 01. 2021 žalobca 2/ bol ošetrovaný z dôvodu štipancov na horných a dolných končatinách a zavšivavenie, ktoré sa prejavovalo aj svrbením kože. Bol ošetrovaný antiparazitikami (2x kúra proti zákožke svrabovej), liečený bol do 25. 02. 2021. Rovnaké symptómy sa u neho objavili aj v októbri 2021. Pokiaľ ide o žalobkyňu 1/, táto bola ošetrovaná pre zavšivenie, svrbenie kože v záhlaví a v tvári, nádchu a svrbivé štipance. Bola ošetrovaná antiparazitikami (kúra proti zákožke svrabovej) s odporúčanou deratizáciou domu (dezinsekcia domu bola podľa priloženého podania označeného ako Informácia o vykonanej dezinfekcii dňa 26. 01. 2021 a 16. 02. 2021, spoločnosťou DEZINKO, U.. O. D., so sídlom K.). Žalobkyňa 1/ bola liečená do 25. 02. 2021. Priložené fotografie zachytávajú dermatologické symptómy oboch žalobcov (štipance, kanáliky na koži, suchá koža).

12. Skutočnosť, že chov žalovaných mal parazity osvedčili žalobcovia prepisom komunikácie z aplikácie WhatsApp, v ktorej žalobkyňa 1/ komunikovala so žalovanou 1/ ohľadom prenosu hydinových parazitov na psa žalobcov a upozornila ich na potrebu ošetrovania chovu hydiny žalovaných proti parazitom, ktoré následne títo aj vykonali za pomoci privolaného veterinára.

13. Skutočnosť, že žalovaní nechovajú drobnú hydinu len pre vlastnú spotrebu osvedčovali priloženými inzerátmi z júna až augusta 2021 z inzertného portálu bazos.sk, kde žalovaní ponúkali na predaj rôzne druhy sliepok a kohútov, prípadne ich chceli vymeniť za iný tovar (zeleninu, ovocie). V niektorých inzerátoch bola priamo ako predávajúca označená P. (žalovaná 1/).

14. Prvoinštančný súd konštatoval, že ustanovenie § 127 ods. 1 OZ predstavuje zákonné obmedzenie vlastníckeho práva alebo práv, ktoré sa priamo odvíjajú od vlastníctva. Súbor týchto pravidiel správania sa označuje ako tzv. susedské práva. Obmedzenie práv vlastníkov je vzájomné a zároveň prospešné viacerým vlastníkom. Aj ostatní vlastníci sa musia podriadiť tomuto ustanoveniu tak, aby pri výkone práv vlastníkov nebol ktorýkoľvek z vlastníkov ohrozený konaním, ktoré je v tomto predpise zakázané. Vlastník veci sa musí zdržať len takého konania alebo nekonania, ktorým by nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného alebo ktorým by vážne ohrozoval výkon jeho práv. Predpoklady uvedené v hypotéze tejto normy treba vykladať v každom jednotlivom prípade objektívne. Subjektívne hľadisko nie je rozhodujúce, preto v konkrétnych prípadoch sa musia tieto predpoklady (nad mieru primeranú

pomerom a vážne ohrozenie výkonu práv) posúdiť z odborných hľadísk, t. j. aj pomocou znalca. Z toho vyplýva, že vlastníci vecí sa musia zdržať toho, čím by nad mieru primeranú pomerom obťažovali iného alebo čím by vážne ohrozili výkon jeho práv.

15. Vlastník môže ohrozovať a obťažovať nielen iného vlastníka, ale aj každú inú osobu, ktorá ako jeho sused, by mohla byť dotknutá konaním vlastníka vecí. Ohrozeným susedom môže byť fyzická i právnická osoba, môže to byť nájomca, vypožičiavateľ alebo osoba oprávnená z vecného bremena, pričom nemusí ísť o bezprostredného suseda. Ustanovenie § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka obmedzenia práv vlastníka vymedzuje exemplifikatívne, pričom ide o zásahy (imisie), ktoré sa v spoločenskej a právnej praxi najčastejšie vyskytujú, a to pri úpravách pozemku alebo úpravy stavby na ňom zriadenej musí vlastník urobiť dostatočné opatrenia na upevnenie stavby alebo pozemku tak, aby neohrozil susedovu stavbu alebo pozemok, vlastník nesmie obťažovať susedov hlukom, prachom, popolčekom, dymom, plynmi, parami, pachmi, pevnými a tekutými odpadmi, svetlom, tienením, vibráciami. Aj v týchto prípadoch treba predovšetkým skúmať, či imisie spôsobené takýmto zásahom prekračujú mieru primeranú miestnym pomerom. Ďalej domáce zvieratá chované vlastníkom nesmú vniknúť na pozemky susedov bez ohľadu na to, či ide o bližších alebo vzdialenejších susedov a vlastník môže odstrániť zo svojej pôdy korene prenikajúce na jeho pozemok alebo vetvy stromu presahujúce nad jeho pozemok, avšak môže tak urobiť iba šetrným spôsobom a vo vhodnej ročnej dobe. Ak vlastník vecí nerešpektuje uvedené obmedzenia jeho vlastníckeho práva, ten, kto je ohrozený jeho neoprávnenými zásahmi, sa môže domáhať súdnej ochrany v sporovom konaní.

16. Súd prvej inštancie uviedol, že chovať a držať malé hospodárske zvieratá v počte nad 30 ks je možné len s písomným súhlasom vlastníkov susedných nehnuteľností. Úplný zákaz chovu malých hospodárskych zvierat je v zastavanom území obce v rodinných domoch, bytových domoch pri ktorých pozemok nepresahuje výmeru 500m². Podmienka sa vzťahuje aj na viacbytové jednoduché stavby na jednu bytovú jednotku. Objekty vrátane výbehov určené na dočasný alebo trvalý chov, držanie zvierat sa umiestnia od uličnej čiar minimálne na 10m, od objektov určených na bývanie minimálne 10 m a minimálne 1m od hranice susednej nehnuteľnosti. Ustanovenie predchádzajúcej vety sa neuplatní, ak s umiestnením objektu, vrátane výbehu, vyjadří písomný súhlas vlastník nehnuteľnosti, ktorá sa nachádza v kratšej vzdialenosti. Pri prehľadnom oplotení obvodovú stenu výbehu zo strany susedného pozemku konštrukčne vyhotovíť z neprehľadného materiálu a obvodovú stenu objektu z murovaného materiálu. Stavby a iné priestory na uskladnenie a likvidáciu exkrementov umiestniť od obytných priestorov na 10 m (okrem uzavretých žúmp) a ak nejde o uzavreté žumpy, o individuálnych a verejných vodných zdrojov na 20 m a minimálne 1m od hranice susednej nehnuteľnosti.

17. Stavby a iné priestory na uskladnenie a likvidáciu exkrementov musia byť vybudované vodotesne a pravidelne vyprázdňované v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Exkrementy z objektov vrátane výbehov, určených na dočasný alebo trvalý chov pravidelne čistiť a odstraňovať na určené miesto.

18. S poukazom na vyššie citované ustanovenia prvoinštančný súd skúmal, či žalobcovia osvedčili splnenie podmienok pre nariadenia nimi navrhovaného neodkladného opatrenia, teda okrem iného hmotnoprávny nárok vyplývajúci z § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý skutkovo zakladajú na tom, že žalovaní svojim chovom drobných hospodárskych zvierat - hrabavej hydiny nad mieru primeranú pomerom obťažujú žalobcov, a tým obmedzujú vlastnícke práva žalobcov, ich práva na súkromie a práva na ochranu obydľia. Súd v tomto smere poznamenáva, že hoci každý vlastník má podľa § 123 Občianskeho zákonníka právo predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním, výkon vlastníckeho práva nesmie prekročiť zákonom stanovené medze. Musí byť vzájomne medzi vlastníkami susedných nehnuteľností do určitej miery tolerovaný. Tolerancia však nesmie byť zneužívaná v prospech jedného vlastníka na úkor jeho ostatných susedov. Vždy by malo ísť o určitú vzájomnú rovnováhu medzi výkonom vlastníckych práv, a to tým spôsobom, že vlastníci susediacich nehnuteľností navzájom voči sebe niečo strpia, zdržia sa nejakého konania alebo niečo vykonajú, a to tak, aby predišli vzniku sporov. Tzv. „reciprocita“ medzi vlastníkami nesmie presiahnuť určitú hranicu, kedy jeden z vlastníkov by bol v zjavnej nevýhode oproti tomu druhému. Mohlo by tak dochádzať k zneužívaniu vlastníckeho práva na ujmu práv iných vlastníkov, prípadne iných osôb. Zásada zákazu zneužívania subjektívnych práv určuje hranice výkonu subjektívneho práva, najmä ak zákon presne tieto hranice nestanovuje, alebo je ťažké ich zistiť. Touto zásadou sa určujú limity výkonu subjektívnych práv najmä v prípadoch, keď nie sú jednoznačne a presne ustanovené zákonom a pri strete (kolízii) záujmov

jednotlivca a spoločnosti hrozí, že by v dôsledku neobmedzeného uplatnenia subjektívnych práv v konkrétnom prípade mohla byť prekročená miera spoločenskej únosnosti, a tým aj právnej únosnosti, a súčasne, že takéto správanie nositeľa subjektívneho práva by mohlo spôsobiť ujmu iným osobám alebo verejnému záujmu. Je potrebné dodať, že je vylúčené dosiahnuť úplné oddelenie, úplnú izoláciu výkonu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti tak, aby jeden výkon vlastníckeho práva nezasahoval do druhého. Je potrebné mať však na zreteli, že vlastník môže pri užívaní svojej nehnuteľnosti presiahnuť určitú mieru svojho správania a tým zasiahnuť do pokojného užívania susednej nehnuteľnosti.

19. Súd prvej inštancie konštatoval, že neoprávnenosť zásahu je podľa § 127 ods. 1 OZ vyjadrená generálnou klauzulou - vlastník veci sa musí zdržať obťažovania iného nad mieru primeranú pomerom, alebo ak by vážne ohrozoval výkon jeho práv. Tieto pojmy je potrebné vykladať objektívne, a tak aj súd v danej veci postupoval, keď skúmal, či by nariadenie neodkladného opatrenia navrhovaného žalobcami na strane druhej neprimerane nezasahovalo do vlastníckeho práva žalovaných, zohľadniac pritom druh a intenzitu namietaných zásahov žalovaných do práv žalobcov (vlastníckeho, práva na ochranu súkromia a práva na ochranu obydľia), ako aj obmedzenie vlastníckeho práva žalovaných a ich práva chovať hospodárske zvieratá.

20. V nadväznosti na vyššie uvedené súd dospel jednoznačne k záveru, že žalobcovia osvedčili dôvodnosť podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď osvedčili naliehavú potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, pretože medzi žalobcami a žalovanými nepochybne existuje spor týkajúci sa chovu malých hospodárskych zvierat - hydiny žalovanými, ktorý sa nepodarilo vyriešiť vzájomnou komunikáciou a vzhľadom na veľkosť chovu žalovaných a zdravotný stav žalobcov ako vlastníkov (resp. žalobca 2/ ako užívateľ) bezprostredne susediacich nehnuteľností hrozí reálne nebezpečenstvo porušenia a ohrozovania práv žalobcov takým spôsobom, že je dôvodné nariadením neodkladného opatrenia poskytnúť žalobcom súdnu ochranu tak, tak ako ju v podanom návrhu žiadajú. Žalobcovia predloženými dôkazmi osvedčili, že žalovaní bez súhlasu žalobcov, a teda v rozpore s vyššie citovaným Všeobecným nariadením obce Y. č. 4 o podmienkach držania zvierat a ich chovu na území obce Zbehy chovajú väčšie množstvo drobných hospodárskych zvierat. Uvedené osvedčili tak zvukovými záznamami, ako aj predloženými sťažnosťami, pričom žalovaní podľa zápisnice sami na zasadnutí Komisie pre ochranu verejného poriadku a vybavovanie sťažností 09. 08. 2021 priznali chov 90 ks sliepok. Aj napriek nezistenému počtu kohútov, považuje súd za nepochybné, že žalovaní chovajú aj tieto. Uvedené vyplýva nielen zo zvukových záznamov, ale aj z inzerátov na predaj kohútov na inzertnom portáli bazos.sk. Žalobcovia rovnako tak osvedčili, že hydina žalovaných je hlučná, a to nielen v časoch, v ktorých sa bežne so zvýšeným zvukovým prejavom typickým pre tieto zvieratá do určitej miery počíta, teda približne okolo 6tej hodiny rannej a cez deň, ale k intenzívnemu kikirikaniu dochádza často (podľa zvukových záznamov takmer denne) aj v nočných hodinách (v čase od pol noci až do ranných hodín a kontinuálne pokračuje aj cez deň).

21. Ďalej prvoinštančný súd konštatoval, že žalobcovia taktiež osvedčili, že sú osobami trpiacimi viacerými závažnými zdravotnými ťažkosťami (žalobca 2/ prekonal dva infarkty, mozgovú príhodu, má diabetes melitus, chronickú obštrukciu pľúc, je dialyzovaný 3x týždenne; žalobkyňa 1/ má tetanický syndróm, disfunkciu štítnej žľazy, spánkové apnoe), pričom ich zdravotný stav si vyžaduje nielen dôslednú liečbu užívaním predpísaných medikamentov, ale aj pokojový režim, spánkovú hygienu a elimináciu stresových situácií. Nemožno opomenúť skutočnosť, že žalobcovia osvedčili aj skutočnosť, že za posledný rok (január - február 2021 a následne aj v októbri 2021) sa im pridružili ďalšie zdravotné komplikácie a boli nútení vyhľadať lekársku pomoc v dermatovenerologickej ambulancii, kde boli následne liečení antiparazitikami (zavšivenie, zákožka svrabová), pričom opakovane absolvovali aj protisvrabovú kúru. Kožné problémy sa prejavovali najmä svrbením kože a štipancami. Za osvedčené považuje súd aj to, že pes žalobcov bol napadnutý hydinovými parazitmi a následne taktiež postúpil antiparazitickú liečbu naordinovanú veterinárnym lekárom, ktorý uviedol, že ide o parazity, ktoré sa vyskytujú u hydiny.

22. Skutočnosti, ktoré žalobcovia tvrdili a ktoré aj hodnoverne predloženými dôkazmi osvedčili, svedčia v prospech potreby ochrany práv žalobcov, keď hlučnosť, ktorý sa šíri z nehnuteľnosti žalovaných a ktorý vydávajú nimi chované malé hospodárske zvieratá, nepochybne zasahuje do práv žalobcov (do vlastníckeho práva, práva na ochranu súkromia, práva na ochranu obydľia), najmä ak ide o osoby vyššieho veku (žalobca 2/ má 81 rokov) a so závažnými zdravotnými problémami. Súd v tomto smere dospel zároveň k záveru, že nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým uloží žalovaným povinnosť

zamedziť šíreniu hluku spôsobeným chovom malých hospodárskych zvierat nie je neprimerané vo vzťahu k právam žalovaným.

23. S poukazom na uvedené skutočnosti uložil súd žalovaným, aby sa zdržali neoprávnených zásahov spočívajúcich v šírení hluku, pretože chov takéhoto veľkého počtu hydiny (sliepky a kohúty) v obytnej zóne nemožno považovať za bežný a nepochybne zasahuje a ohrozuje výkon práv vlastníkov bezprostredne susediacich nehnuteľností. Súd ponecháva na zvážení žalovaných, akým spôsobom uloženú povinnosť zabezpečí a odstráni tak vzniknutý nežiaduci stav (vybudovanie murovaného oplotenia na hranici pozemkov so žalobcami, premiestnenie kurínov na inú časť pozemku, premiestnenie kurínov mimo obytnej zóny, obloženie kurínov materiálom nepriepustným svetlo, na ktoré hydina reaguje, a pod.). Žalovaní sú povinní vytvoriť na svojom pozemku v súvislosti s realizovaným chovom také podmienky, ktoré ich okolie nebude považovať za obťažujúce, obmedzujúce, hlučné, zápachajúce a škodlivé pre zdravotný stav. Keďže žalobcovia dožadujúci sa súdnej ochrany sa môžu dovolávať iba uloženia povinnosti vlastníkovi veci (žalovaní), aby sa zdržal neoprávnených zásahov s presným vymedzením rušenia, nie uloženia povinností niečo konkrétne konať, súd v zmysle uvedeného formuloval aj výrok nariadeného neodkladného opatrenia, pričom to, či žalovaní zvolili postačujúce opatrenia, bude súd skúmať až v prípadnom exekučnom konaní.

24. Súd v tomto smere poznamenáva, že v susedských vzťahoch je potrebné byť tolerantný, pretože každý vníma obťažovanie napríklad hlukom ako v danej veci subjektívne a na každého inak vplýva, pokiaľ ide o nepriaznivé účinky takéhoto zásahu do jeho subjektívnych práv. Skutočnosť, že žalovaní chovajú približne 100 ks hydiny v zastavanom území obce - v obytnej zóne, sa určite vymyká veľkosti bežného chovu na dedine, s ktorým je zároveň zvýšená aj namietaná hlučnosť hydiny, zápach, šírenie biologického odpadu zo zvierat a taktiež aj prípadných parazitov, preto súd nemá pochybnosti o tom, že osvedčiac žalobcami všetky podstatné a tvrdené skutočnosti rozhodujúce pre rozhodnutie súdu o danom návrhu je potrebné pomery medzi stranami upraviť a je v záujme zlepšenia susedských vzťahov, ako aj kvality života tak žalobcov, ako aj žalovaných, aby súd návrhu vyhovel.

25. Proti tomuto uzneseniu podali žalovaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie, pričom navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil, tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne a žalovaným prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

26. V odvolaní uviedli, že sa s rozhodnutím nestotožňujú a považujú ho za nesprávne z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP).

27. Žalovaní zdôraznili právne absolútne irelevantné skutočnosti, ako napríklad skutočnosť, že žalobcovia bývajú vo svojom dome dlhšie ako oni, alebo skutočnosť, že sú vo veku ich detí. Podľa ich názoru žalobcovia trpia osobnou averziou voči žalovaným a majú potrebu šikanóznym spôsobom znepriemňovať ich spoluzítie, pričom majú pocit, akoby boli z týchto irelevantných dôvodov „viac oprávnení“ užívať svoj pozemok ako žalovaní. Poznamenávajú, že žalobcovia sa snažia zabrániť vo výkone ich vlastníckeho práva. Na svojom pozemku majú zriadený riadne schválený kontrolovaný chov hydiny, pri ktorom pri opakovaných kontrolách zo strany správnych orgánov nebolo zistené žiadne porušenie povinnosti chovateľov.

28. Podľa ich názoru súd právnu normu správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. Ustanovenie § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje možnosť zásahu do vlastníckeho práva v susedských vzťahoch, pričom generálna klauzula upravuje 2 typy prípustnosti imisii, z ktorej vyplýva aj prípustnosť zásahu do vlastníckeho práva. Týmito typmi imisii sú 1, obťažovanie iného a 2, vážne ohrozenie výkonu práv iného. Obťažovanie iného je právne významné len v prípade, že je „nad mieru primeranú pomerom“.

29. Uviedli, že z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj z napadnutého rozhodnutia je nepochybné, že žalobcovia sa domáhajú zákazu obťažovania. Zvuky hospodárskych zvierat totiž nijakým spôsobom nebránia výkonu vlastníckeho práva žalobcov, ale prinajhoršom ho maximálne robia nepríjemným. S ohľadom na uvedené majú za to, že sa žalobcovia môžu domáhať len nariadenia povinnosti zamedzenia šírenia hluku nad mieru primeranú pomerom na mieste. Poukazujú na I. výrok

napadnutého uznesenia. Majú za to, že výrok rozhodnutia totiž zakazuje akékoľvek šírenie hluku malých hospodárskych zvierat a to bez žiadnej špecifikácie prípustnej miery. Súd je však pri rozhodnutí o obťažovaní vždy povinný zakázať obťažovanie len „nad mieru primeranú pomerom“. Zákaz šírenia akéhokoľvek hluku zvierat z pozemku, bez určenia primeranej miery je v hrubom rozpore s testom proporcionality, a teda našim ústavným právom na výkon vlastníckeho práva, pretože akýkoľvek hluk zvierat na dedine do výkonu vlastníckeho práva susedov priamo nezasahuje, ale prinajhoršom ho znepríjemňuje. Tento právny záver prijala aj ustálená súdna prax, keď Najvyšší súd Českej republiky v rozsudku zo dňa 22. 02. 2007, č. k. 22Cdo/2296/2006 uviedol: „Ak súd zistí, že dochádza k obťažovaniu nad mieru primeranú pomerom, žalobe vyhovie, v odôvodnení rozsudku vyloží mieru obťažovania, ktorá je v danej veci primeraná pomerom, a mieru obťažovania zistenú v danej veci.“

30. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti uvádzajú, že súd v rozpore so zákonným ustanovením a ustálenou súdnou praxou nariadil, aby zabránili šíreniu akéhokoľvek hluku hospodárskych zvierat z pozemku na susedný pozemok, bez určenia, že tento hluk nemôže byť nad mieru primeranú pomerom. Takéto rozhodnutie považujú za logicky nevykonateľné, keďže zjednodušene povedané aj jedno „šteknutie“ psa, alebo jedno „kikiriknutie“ kohúta by predstavovalo porušenie súdom nariadenej povinnosti zabránenia šírenia hluku zvierat z ich pozemku. Tento výrok je o to absurdnejší, pretože žijú na dedine, kde absolútna väčšina obyvateľov doma chová zvieratá a takmer nikomu tieto „zvuky dediny“ neprekážajú.

31. Poukázali na to, že žalobcovia sami plašia zvieratá a vytvárajú neznesiteľný hluk. Vo vzťahu k tomu poukázali na základnú zásadu zneužitia práva. Uviedli, že žalobcovia dlhodobo, takmer denne búchajú na ich plot a dom kovovými predmetmi, a zároveň v prístavbe v blízkosti ich pozemku kovovým predmetom búchajú na hrniec alebo panvicu, taktiež búchajú do dvier prístavby a často bezdôvodne tleskajú, alebo búchajú do ich schránky, či dokonca vyzvávajú zvončekom.

32. Uviedli, že hluk zvierat, ktorí žalobcovia nahráli, a ktorý im má brániť v možnosti spánku nebol nahraný v ich dome, v ktorom spia. Tento hluk bol nahraný v prístavbe (zrejme slúžiacej ako dielňa), ktorá priamo susedí s ich pozemkom (ide o prístavbu, v ktorej aj pravidelne búchajú kovovým predmetom) a je v blízkosti kurínov. Toto tvrdenie vie žalovaná potvrdiť tým, že v tejto prístavbe videla blikajúce modré svetielko, ktoré pochádzalo pravdepodobne práve z nahrávacieho zariadenia. Je teda jasné, že v krátkej vzdialenosti od kurínov bude hluk sliepok intenzívnejší. Majú za to, že žalobcovia v noci do predmetnej prístavby chodili výlučne s úmyslom búchaním prebudiť sliepky, aby následne mohli nahráť „neznesiteľný hluk, ktorý im bráni v spánku“. Dom, v ktorom žalobcovia prespávajú sa však pritom nachádza na druhej strane pozemku, približne 20m od prístavby a je nemožné, aby zvuky zvierat v dome dosahovali intenzitu, ktorá by im bránila v spánku, a ktorú žalobcovia prezentujú na nahrávkach.

33. Dodali, že dom v ktorom bývajú sa nachádza v tesnejšej blízkosti ku kurínom, v ktorom sú v noci sliepky zavreté, pričom spravidla je behom noci kľud, keďže sliepky spia. V prípade rozruchu sliepok počujú sliepky len keď majú otvorené okná, a aj to len slabé. V čase keď majú okná zatvorené nie je počuť nikdy nič, čo je možné spoľahlivo preukázať obhliadkou na mieste.

34. Ďalšou dôležitou skutočnosťou je, že okrem nich bezprostredne susedia aj s pánom A. a pani A., pričom ich dom sa ku kurínom nachádza v približne rovnakej diaľke ako dom žalobcov. Uviedli, že v noci väčšinou nič nepočujú a keď áno zvuk je znesiteľný, pričom v prípade, že zavrujú okno, spravidla nepočujú nič. Ďalšími susedmi „cez cestu“ sú pán W. G. a pani B. G.. Aj ich sa pýtali, či im neprekáča zvuk sliepok, pričom reagovali, že: „keď aj niečo počujú, tak im to nevadí, to patrí k dedine.“. Vzhľadom na uvedené považujú tvrdenia žalobcov o neznesiteľnom zvuku behom dňa aj noci za lživé fabulácie, ktorých jediný účel má smerovať k šikanovaniu a znepríjemneniu spoluzitia so svojimi susedmi, ktorých sa snažia vyhnúť zo svojho susedstva.

35. Ďalej uviedli, že nie je pravdou, že kohúty a sliepky kikirikajú kedykoľvek v noci aj v čase nočného kľudu. V noci sú totiž sliepky zavreté v kurínoch. Kurínov pritom vlastní len 5, nie 7 ako uvádzajú žalobcovia. Uviedli aj to, že okrem plotu, z bežného plotového pletiva v nedávnej minulosti bol aj živý plot z tují, ktorý tvoril prirodzenú bariéru na šírenie hluku a pachu. Dovtedy si žalobcovia mysleli, že majú len pár sliepok a kohútov, teda logicky keď predpokladali, že majú menšie množstvo hydiny tak ich v čase existencie živého plotu „neznesiteľný hluk“ neobťažoval. Žalobkyňa tieto tuje vysekala a to z dôvodu, aby mohla „nakukať“ do pozemku a vyhotovovať si z neho fotografické záznamy.

36. Vo vzťahu k namietaným kožným problém spôsobeným hydinou uviedli, žalobcovia sa vo formulácii petitu návrhu na neodkladné opatrenie nijakým spôsobom nedomáhali, aby súd uložil povinnosť zabrániť prelietaniu peria sliepok na pozemok žalobcov, a preto považujú rozsiahle opisovanie týchto skutočností žalobcami ako aj súdom za zmätočné.

37. Žalovaní nepovažovali postup súdu za správny, keď odkazoval na Všeobecné záväzné nariadenie obce Y. č. X/XXXX o podmienkach držania zvierat a ich chovu na území obce Y. (ďalej len „VZN obce Y.“). Podľa ich názoru VZN Y. totiž nijakým spôsobom neupravuje „mieru hluku nad primerané pomery“, ani „prelietanie peria z pozemku na susedný pozemok“.

38. K odvolaniu žalovaných sa písomne vyjadrili žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Nepopierajú zlé vzťahy so žalovanými, ktoré začali až po tom čo vyjadrili nespokojnosť s výrazným obťažovaním hlukom, ktorý produkuje veľký počet kohútov a aj sliepok, ktorý je neobvyklý pre bežný dedinský chov. Spor vznikol výlučne pre neprimerané obťažovanie hlukom, pachom, vzduchom prenášanými časticami, perím (aj s nalepeným biologickým odpadom) a parazitmi. Popierali tvrdenia o tom, že búchajú rôznymi spôsobmi a na rozličné miesta. Akúkoľvek bežnú činnosť na pozemku žalované označujú za búchanie a plašenie sliepok - kosenie, bežné opravy, udržiavanie záhrady.

39. Žalobcovia ďalej uviedli, že v lete 2021 žalovaná privolala políciu z dôvodu, že plašia sliepky, pričom práve vyťahovali a vymieňali čerpadlo z 30 metrovej studne, práca bola spojená s hlukom, ktorý trval približne 2 - 3 hodiny. Dodávajú, že presne 2x koncom leta zazvonili na ulici pri bráne žalovaných na zvonček. Raz asi o 5.55 hod., pretože už okolo 2.30 hodiny ráno ich zobudili kohúty, kikiríkali súčasne vždy asi štyria naraz až do asi 8.00h. (a samozrejme potom aj ďalej po celý deň). Zvonili z dôvodu, aby žalovaní vyšli von. Chceli, aby prešli na ich pozemok k ich chovu a vypočuli si neznesiteľný hluk. Ich spálne sú približne trikrát bližšie k chovu ako spáľňa žalovaných. Namiesto toho žalovaní privolali políciu z dôvodu, že im rušia nočný klud. Po druhom zvonení na zvonček žalovaní tento vyplli. Nepopierajú, že svoju nespokojnosť so stavom, pocit bezprávia a bezohľadnosť žalovaných, niekoľkokrát nevyjadrili práve búchaním na plot. Tomuto ale vždy predchádzalo neznesiteľné a dlhé škriekanie niekoľkých kohútov. Od približne 20. septembra 2021, kedy žalovaní začali robiť zvukové záznamy, je možné vždy stav odsledovať v príslušnom dni a pochopiť, prečo žalovaní práve vtedy chceli upozorniť na neúnosné obťažovanie. Tvrdenie o takmer dennej frekvencii „búchania“ dôrazne odmietajú. K búchaniu došlo až po vulgárnych výsmechoch a invektívach v lete, opakovalo sa maximálne 1 - 2 krát v týždni v trvaní niekoľkých sekúnd, a to vždy iba ak boli žalovaní doma. Ich záujmom nebolo vyrušovať.

40. Ďalej uviedli, že po tom, čo súd vydal uznesenie o neodkladnom opatrení sa absolútne zdržali upozorňovania na neznesiteľný hluk, búchaním. Počas celého trvania sporu sa odvolávajú na značné zdravotné problémy. Žalobcovia pociťujú nedostatok kludu a oddychu.

41. Popierali navádzanie kohútov na kikiríkatie a sliepok na kotkodákanie plašením. Pri počte kohútov, ktorý pre obvyklý dedinský chov nie je bežný, je ich hlučný prejav nad mieru bežným pomerom. Práve tým, že sa jednotlivé jedince v kikiríkani akoby navzájom podnecujú a vyzývajú, dochádza k mimoriadne obťažujúcemu účinku hluku. Takýto skupinový prejav je obzvlášť nepríjemný v noci a ráno. Obvyklé chovy s jedným kohútom nevyprodukovujú takú silnú a nepríjemnú emisiu hluku v krátkom časovom intervale, ako chov s viacerými kohútmi. Odmietajú tvrdenie, že do fóliovníka označovaného ako prístavba chodia výlučne pre to, aby odtiaľ plašili sliepky.

42. Uviedli, že hluk býva najväčší počas krátkych dní od 6.00 hod. približne do 9.00 hod. Popoludňajšie prejavy počas krátkych dní sú väčšinou menej aktívne. Letné popoludňajšie prejavy boli oveľa intenzívnejšie.

43. To, že majú žalovaní len pár sliepok a niekoľko kohútov si mysleli koncom roka 2020, no 4. januára 2021 sa už potýkali s parazitmi z napadnutého chovu. Chov bol registrovaný až 15. 01. 2021. Kohútov registrovali viacerých, ale nie tak hlučných ako od marca a apríla 2021. V marci 2021 -podľa uverejnených predajných inzerátov- sa liahli nové jedince. Teda chov sa rozširoval. Parazitmi napadnutý chov žalovaných v januári 2021 a následné kožné problémy preukázali písomnou komunikáciou so žalovanou, kde parazity na sliepkach potvrdzuje a s prekvapením tento stav zisťuje. Nové problémy mali opäť na jeseň 2021.

44. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhli, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie, ako vecne správne potvrdil.

45. Žalovaní doručili súdu písomné vyjadrenie k vyjadreniu žalobcov. Uviedli, že samotný výrok napadnutého rozhodnutia je v rozpore so zákonom a je nevykonateľný, pretože súd ukladá povinnosť zamedziť šíreniu akéhokoľvek hluku malých hospodárskych zvierat. Zákon pritom umožňuje zakázať šírenie hluku len nad mieru primeranú pomerom, v žiadnom prípade nie šírenie akéhokoľvek hluku, nakoľko takýto zákaz by neprimerane zasahoval do vlastníckeho práva Žalovaných. Napadnuté rozhodnutie považujú z dôvodu nevykonateľného výroku ako celok nezákonným rozhodnutím, pričom sama táto skutočnosť je dôvodom, pre ktorý by mal odvolací súd zmeniť napadnuté rozhodnutie tak, že návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

46. Tvrdenie žalobcov, že na nich zavolali v lete 2021 políciu pre vyťahovanie a výmenu čerpadla nie sú pravdivé. Políciu zavolali z dôvodu, že žalobkyňa začala o 05:35 ráno zvoniť, pričom nepretržite zvonila až do 05:55 hod. a to za účelom šikanovania a vyvolania konfliktu. Políciu pritom zavolali až po 4 minútach neustáleho zvonenia v čase 05:39 hod. Keďže toto zvonenie bolo políciou vyhodnotené ako rušenie nočného kludu, následne začala žalobkyňa zvoniť na pravidelnej báze vždy až po 06:00 hod a to z dôvodu, aby sme kvôli týmto „pokusom o rozhovor bez vulgarizmov“ nevolali políciu pre rušenie nočného kludu. Tvrdenia žalobcov o tom, že jediným účelom ich búchania bolo viesť rozhovor bez vulgarizmov je preukázateľným klamstvom. Ich jediným účelom bola šikana susedov a rozrušenie hydiny za účelom následného nahrania ich zvukov ako „dôkazu o neznesiteľnom hluku“.

47. V celom rozsahu tvajú na tom, že správanie žalobcov je v hrubom rozpore so zásadou zákazu zneužitia subjektívnych práv, a preto by súd nemal poskytnúť ich konaniu právnu ochranu. Žalobcovia koncipovali návrh na nariadenie neodkladného opatrenia tak, že zvukové záznamy na nahrávacom zariadení majú preukazovať, aký hluk je počuť v noci v ich spálni, pričom kvôli tomuto hluku v noci nemôžu spať. Vyššie uvedenými tvrdeniami pritom žalobcovia priznali, že intenzita zvuku zachytená na nahrávacom zariadení nepochádza z ich spálne, ale z prístavby (fóliovníka), v ktorom v noci nespia. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovia v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia účelovo zavádzali a to z dôvodu, aby súd primäli k záveru, že hluk, ktorý je zachytený na nahrávacom zariadení je svojou intenzitou rovnaký, ako hluk v ich spálni. Všetky nahrávky hluku, ktoré žalobcovia poskytli súdu ako dôkaz, však o intenzite hluku v noci v ich spálni nepreukazujú vôbec nič. Dodali, že fóliovník a aj nahrávacie zariadenie sa v skutočnosti nachádza len približne 2 metre od ich pozemku (nie 5 metrov ako uvádzajú žalobcovia). Fóliovník pritom nie je uzavretý ale len prestrašený fóliou a z bočných strán je sieť, ktorá však nijakým spôsobom nebráni prechodu zvuku. Dom sa nachádza 17,5 metra od chovu medzi ktorými sú prekážky tak ako sú prekážky medzi chovom a fóliovníkom (tuje, nachádzajúce sa pozdĺž hranice pozemkov a to v celej dĺžke 60 metrov).

48. Ďalšou dôležitou skutočnosťou, na ktorú poukazujú je opakované tvrdenie žalobcov o neznesiteľnom hluku hydiny trvajúcim 10 mesiacov. Do marca 2021 pritom mali len 3 kohútov a 7 sliepok, teda žalobcovia pred 10 mesiacmi vzhľadom na vtedajší počet hydiny neznesiteľným hlukom určite netrpeli.

49. Uviedli, že žalobcovia nijakým spôsobom nepreukázali nadmernú intenzitu hluku v ich spálni počas noci ani cez deň. Dôkazy, ktoré predložili sú nahrávky z prístavby (fóliovníka) vzdialenej minimálne 17,5 metra od domu, ktorá navyše nie je chránená žiadnou prekážkou pred nadmerným zvukom (ako je tomu v murovanom dome) a preto ich v tejto veci považujú za nepoužiteľné. Tvrdenia, že pod vplyvom neustáleho hluku pociťujú „výrazný a intenzívny psychosociálny aspekt jeho nežiadúceho pôsobenia“, ktorou má byť „rozmrzelosť“ považujú za ničím nepodložené subjektívne tvrdenia žalobcov. Túto skutočnosť preukazujú odborným článkom stiahnutým z internetu. Uviedli, že údajné psychosociálne problémy žalobkyne pochádzajú pravdepodobnejšie z jej stresovej práce ako zo zvuku ich sliepok a kohútov. Majú za to, že žalobcovia sami odstránili prirodzenú bariéru medzi pozemkami a navyše neoprávnené zasahujú do práva na súkromie, keď žalobkyňa cez otvory dlhodobo vyhotovuje záznamy z ich súkromného pozemku.

50. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), urobil záver, že napadnuté

uznesenie súdu prvej inštancie bolo potrebné podľa § 388 CSP zmeniť a rozhodnúť tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

51. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

52. Odvolací súd v úvode konštatuje, že žalobcovia sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhali, aby súd zaviazal žalovaných zamedziť šíreniu hluku spôsobeného chovom malých hospodárskych zvierat, ktorý preniká z ich pozemkov. Imisiou bol teda hluk z hospodárskych zvierat.

53. Nariadiť neodkladné opatrenia je možné vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Pre aplikáciu tohto inštitútu sa však vždy vyžaduje naliehavosť a nevyhnutnosť neodkladnej úpravy, ktoré musia byť osvedčené. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí súd skúmať naplnenie formálnych a vecných predpokladov uvedených v ustanovení § 324 a nasl. CSP. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia spočíva povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno pri rozhodovaní o návrhu výlučne na tom, kto ho navrhuje s tým, že smeruje k osvedčeniu tých procesných a hmotnoprávných skutočností, ktorých pravdepodobnosť môže vyústiť do záveru o legálnosti (potrebe, naliehavosti, primeranosti) nariadenia neodkladného opatrenia.

54. To však neznamená, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie len na základe tvrdení toho, kto jeho nariadenie navrhuje bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Potreba úpravy pomerov musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Zároveň súd musí uvážiť, aby dôsledkom nariadeného opatrenia nevznikla niekomu neprimeraná ujma, s prihliadnutím na to, že nariadením neodkladného opatrenia súdu možno iného obmedziť vo výkone jeho práv len v nevyhnutnom rozsahu a len v záujme sledovaného legitímneho cieľa a účelu opatrenia tak, aby nový stav (novoupravené pomery), nezakladali ďalšie právne spory, rešpektujúc vymedzené zákonné a ústavné limity.

55. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia je súd viazaný návrhom strany sporu, pričom by však mal starostlivo zvážiť najmä rozsah navrhovaných obmedzení.

56. Z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí súd vyvodiť, či má požadované neodkladné opatrenie povahu procesného zabezpečovacieho prostriedku vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku, ktorý má byť riadne uplatnený žalobou. Pri pozitívnom závere rozhodne spolu s nariadením neodkladného opatrenia tak, že žalobcovi uloží povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Ak sa žalobca domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré konzumuje vec samu, a možno prostredníctvom jeho účinkov dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, súd mu povinnosť na podanie žaloby neuλοží (rozhodnutie NS SR sp. zn. 8 Cdo 83/2017).

57. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení rozhodol prvým výrokom tak, že nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanej 1/ a žalovanému 2/ uložil povinnosť zamedziť šíreniu hluku spôsobeného chovom malých hospodárskych zvierat, ktorý preniká z pozemkov - parcely registra „C“ s parcelným číslom 2168/129 a parcelným číslom 2168/285 evidovaných na LV č. XXX pre katastrálne územie Y., obec Y., okres E. na pozemky parcely registra „C“ s parcelným číslom 2168/2, s parcelným číslom 2168/174, s parcelným číslom 2232/7 a parcelným číslom 2168/278, evidovaných na LV č. XXX pre katastrálne územie Y., obec Y., okres E.. Druhým výrokom žalobcom 1/ a 2/ uložil povinnosť, aby do 60 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podali proti žalovanej 1/ a žalovanému 2/ žalobu o určenie povinnosti zdržať sa šírenia hluku z chovu malých hospodárskych zvierat, ktorý preniká z pozemkov - parcely registra „C“ s parcelným číslom 2168/129 a parcelným číslom 2168/285 evidovaných na LV č. XXX pre katastrálne územie Y., obec Y., okres E. na pozemky parcely registra „C“ s parcelným číslom 2168/2, s parcelným číslom 2168/174, s parcelným číslom 2232/7 a parcelným číslom 2168/278, evidovaných na LV č. XXX pre katastrálne územie Y., obec Y., okres E..

58. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

59. Podľa § 127 ods. 1 OZ, vlastník veci sa musí zdržať všetkého, čím by nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného alebo čím by vážne ohrozoval výkon jeho práv. Preto najmä nesmie ohroziť susedovu stavbu alebo pozemok úpravami pozemku alebo úpravami stavby na ňom zriadenej bez toho, že by urobil dostatočné opatrenie na upevnenie stavby alebo pozemku, nesmie nad mieru primeranú pomerom obťažovať susedov hlukom, prachom, popolčekom, dymom, plynmi, parami, pachmi, pevnými a tekutými odpadmi, svetlom, tienením a vibráciami, nesmie nechať chované zvieratá vnikáť na susediaci pozemok a nešetrne, prípadne v nevhodnej ročnej dobe odstraňovať zo svojej pôdy korene stromu alebo odstraňovať vetvy stromu presahujúce na jeho pozemok.

60. V ustanovení § 127 ods. 1 prvá veta OZ je zakotvená generálna klauzula, na základe ktorej vlastník veci sa musí zdržať všetkého, čím by nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného alebo čím by vážne ohrozoval výkon jeho práv. V tomto ustanovení sú upravené dva druhy zásahov do vlastníckeho práva. Posúdenie prípustnosti imisií vychádza z tzv. generálnej klauzuly obsiahnutej v § 127 ods. 1 OZ. Tu sú upravené dve skutkové podstaty: obťažovanie iného a vážne ohrozenie výkonu jeho práv. Obťažovanie je právne významné len v prípade, že je „nad mieru primeranú pomerom“, zatiaľ čo pokiaľ by v dôsledku imisie došlo k vážnemu ohrozeniu výkonu práva (napr. podmáčanie domu vypúšťaním vôd susedom), je otázka miery primeranej pomerom bez významu (Fekete, L: Občiansky zákonník 1. Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex 2011, str. 658.).

61. Určenie, či ide o obťažovanie nad mieru primeranú pomerom (§ 127 OZ), je vecou sudcovskej úvahy. Súd však musí vždy zistiť, aká miera obťažovania neprekračuje primerané pomery ako v danom type lokalít, tak aj na konkrétnom mieste; ak však bude obvyklá miera obťažovania hlukom na danom mieste vyššia, než je obvyklá miera v iných obdobných lokalitách (napr. v obytných sídliskách), pričom táto vyššia miera bude spôsobená konaním, pre ktoré nie je územie v takých lokalitách určené (napr. hlučné hudobné produkcie v obytnej zástavbe či v jej blízkosti), bude pre posúdenie veci rozhodujúca nižšia miera obťažovania obvyklá na obdobných miestach; miestne zvyklosti v tomto prípade nie sú rozhodujúce.

62. Ak hovoríme o občianskoprávnej ochrane, odvolací súd uvádza, že ju vnímame prostredníctvom ustanovenia § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie predstavuje zákonné obmedzenie vlastníckeho práva alebo práv, ktoré sa priamo odvíjajú od vlastníctva. Súbor týchto pravidiel správania sa v teórii i praxi označuje ako tzv. susedské práva. Obmedzenie práv vlastníkov je vzájomné a zároveň prospešné viacerým vlastníkom. Aj ostatní vlastníci sa musia podriadiť tomuto ustanoveniu tak, aby pri výkone práv vlastníkov nebol ktorýkoľvek z vlastníkov ohrozený konaním, ktoré je v tomto predpise zakázané. Vlastník veci sa musí zdržať len takého konania alebo nekonania, ktorým by nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného alebo ktorým by vážne ohrozoval výkon jeho práv. Predpoklady uvedené v hypotéze tejto normy treba vykladať v každom jednotlivom prípade objektívne. Subjektívne hľadisko nie je rozhodujúce, a preto v konkrétnych prípadoch sa musia tieto predpoklady (nad mieru primeranú pomerom a vážne ohrozenie výkonu práv) posúdiť z odborných hľadísk, t.j. aj pomocou znalca. Z toho na druhej strane vyplýva, že vlastník veci sa musí zdržať toho, čím by nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného alebo čím by vážne ohrozoval výkon jeho práv. Nie je však vylúčené, že v prípade zohrá úlohu aj subjektívny prvok osoby. Primeranosť zásahu do vlastníckeho práva, takisto ako vážne ohrozenie výkonu práva v zmysle ustanovenia § 130a ods. 1 OZ (teraz § 127 ods. 1 - pozn. autora) treba hodnotiť so zreteľom na všetky okolnosti prípadu zásadne z objektívnych hľadísk. Nemožno vylúčiť, aby sa prihliadalo aj na okolnosti tkvejúce v osobe alebo pomeroch vlastníka, ktorý sa ochrany proti neoprávnenému zásahu domáha (R3/1988, s. 8 ods. 3 a s. 9, ods. 1).

63. Ak sa žalobca ako vlastník nehnuteľnosti domáha ochrany proti hluku, je potrebné žalobný návrh formulovať tak, že žalovaný je povinný zdržať sa obťažovania žalobcu hlukom z (v žalobe uvedeného) pozemku žalovaného (prípadne i z inej veci patriacej žalovanému), ktorý preniká na (v žalobe uvedenú) nehnuteľnosť žalobcu. Ak súd zistí, že dochádza k obťažovaniu nad mieru primeranú pomerom (prípadne, že ide o vážne ohrozenie výkonu jeho práva), žalobe vyhovie; v odôvodnení rozsudku vyloží mieru obťažovania, ktorá je v danej veci primeraná pomerom, a mieru obťažovania zistenú v danej veci (Ro NS ČR z 22. 02. 2007, sp. zn. 22 Cdo 2296/2006).

64. V preskúmvanej veci je posudzovaným zdrojom hluku chov malých hospodárskych zvierat- hydiny, ktorý má obťažovať žalobcov hlukom v rade 1/ a 2/ (nad mieru primeranú pomerom aj keď petitorne vyjadrenie procesného nároku žalobcami nebolo obmedzené). Povinnosťou súdu prvej inštancie, vzhľadom na subjektívne právo uplatnené pred súdom vyvodzujúce sa z hmotného práva, bolo zistiť, či obťažovanie hlukom prekračuje mieru primeranú pomerom. Hoci prvoinštančný súd poňal vo svojom rozhodnutí „výrokovo“ hluk ako taký, bez ohľadu na jeho intenzitu, z odôvodnenia napadnutého uznesenia bez pochybnosti vyplýva, že sa riadil pravidlom o miere primeranej pomerom a nad mieru primeranej pomerom tým, že zhodnotil, že povolené a zákonom predpokladané imisie (akéhokoľvek druhu) sú akceptovateľné a prítomné. Pokiaľ ide o viac ako mieru primeranú pomerom, odvolací súd sa vyjadri v ďalšom obsahu.

65. Vlastníci susediacich nehnuteľností majú vzájomne rovnaké postavenie. Ide o vzťahy súkromnoprávneho charakteru, ktoré sa musia riadiť v súlade so zásadami súkromného práva. Susedské vzťahy sú vzťahy vzájomné. K obťažovaniu alebo obmedzovaniu výkonu práv druhého vlastníka môže dochádzať vzájomne. Často sa stáva, že obmedzovaný vlastník má určitú spoluvinu na konaní druhého vlastníka, ktorým ho obťažuje. Vzťahy medzi susedmi sa môžu vyostriť do otvoreného konfliktu, kedy si robia vzájomné naschvály a pod. Preto je v právnej úprave susedských vzťahov premietnutá zásada vzájomnosti spočívajúca v tom, že ochrana, ktorá sa poskytuje právam vlastníka jednej veci, nesmie byť v nepomere k spravodlivej ochrane práv vlastníka druhej veci. Z tohto hľadiska práva a povinnosti všetkých zúčastnených subjektov susedských vzťahov sú rovnaké. Zisťovanie okolností a presah dovolenosti imisií môže prameniť aj z verejnoprávnych regulácií a pravidelne je založené na technickom znaleckom zisťovaní.

66. Pokiaľ išlo o základ procesného nároku uplatneného návrhom, odvolací súd konštatuje existenciu predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, pretože bolo osvedčené, že existuje problém imisií, ktoré presahujú rámec prípustnosti. V návrhu ako aj v odôvodnení napadnutého uznesenia sa súd okrem imisie hluku zaoberal aj imisiou zdraviu škodlivého prenosu „parazitov“ a podobne, čím nie je priamo podložené osvedčenie imisie hluku, ale vo svojom súhrne vedelo také zistenie vytvoriť aj komplexnú predstavu o rozsahu „chovu“, ktorý sa množstvom chovaných zvierat znásobuje. Tak je to aj s hlukom samotným. Pokiaľ ide o chov pár kusov sliepok (či kohútov) je zvuk pôsobiaci „cez hranicu“ pozemku iný, ako v prípade pár desiatok chovaných zvierat.

67. Odvolací súd nemá ambíciu úplne presne vyhodnocovať množstvo chovanej hydiny, ktoré je primerané pomerom. Vyslovuje však, že bežným množstvom chovanej hydiny si predstavuje do 10, maximálne 20 kusov hydiny (sliepok a k tomu primeraný počet kohútov). Samozrejme, už vôbec nemožno bez ďalšieho na účely neodkladného opatrenia stanovovať primerané množstvo hydiny v miestnych a konkrétnych pomeroch bez ďalších zistení. Možno ale povedať, že množstvo hydiny nad 30 kusov by v očiach odvolacieho súdu predstavovalo, v podmienkach dediny, chov „väčšieho rozsahu“ bez ohľadu na to, či išlo o chov pre domáce alebo komerčné potreby. Z toho by zároveň plynul amplifikovaný (znásobený, zosilnený) hluk, ktorý by za situácie nedostatočného tlmenia situačnými podmienkami bolo možné označiť za hluk nad mieru primeranú pomerom. To všetko za situácie primeranej rozlohy parciel, na ktorých je hydina chovaná. Z osvedčovania v tomto konaní nevyplývalo, že by sa rozmery pozemkov žalovaných zjavne z pohľadu veľkosti vymykali bežnej „dedinskej“ výmere pozemku v jeho dĺžke alebo (hlavne) šírke, čo má vplyv na vzdialenosť zdroja hluku.

68. Z konania vyplývalo účinne nerozporované zistenie ohľadne cca. 90 ks hydiny v chove žalovaných, ktoré množstvo hydiny sa samozrejme môže v priebehu času meniť. Zistením súdu, že s chovanou hydinou sa na internete (www.bazos.sk) obchodovalo (priamo žalovanými) len dotvorilo záver o správnosti zhodnotenia stavu veci z pohľadu, že chov hydiny žalovanými, na účely rozhodovania o neodkladnom opatrení, presahuje rámec bežného chovu tak, ako je to na dedine v zastavanej obytnej zóne obvyklé a z toho plynúci znásobený hluk predstavuje nedovolenú imisiu v susedských vzťahoch. Z uvedeného pohľadu bolo možné považovať za osvedčené, že hluková hladina z chovu hydiny žalovaných presahovala mieru primeranú pomerom.

69. Odvolací súd ďalej konštatuje, že na účely neodkladného opatrenia s potrebou upraviť pomery bezodkladne a v tomto prípade dočasne boli podkladom aj kritéria subjektívneho charakteru, z ktorých pramenil záver o zasahovaní žalovaných žalobcami hlukom nad mieru primeranú pomerom. Nemožno

vylúčiť, aby sa prihliadlo aj na okolnosti tkvejúce v osobe alebo pomeroch vlastníka, ktorý sa ochrany proti neoprávnenému zásahu domáha (R3/1988, s. 8 ods. 3 a s. 9, ods. 1), preto doplňujúcim argumentom (zistením) v tomto prípade je, že s preferenciou ochrany nielen vlastníckeho práva žalobcov, ale aj ich ochrany pred zásahom do zdravia človeka - žalobcov (fyzická integrita), ktorú ochranu bolo potrebné uprednostniť (dočasne) pred ochranou vlastníckeho práva (k nehnuteľnosti a k hydine) a odvodených práv žalovaných, bolo zistenie súdu o potrebe režimu pokoja a bezstresového zaťaženia žalobcov (najmä žalobcu 2/) zo zdravotných dôvodov, kritériom zohľadňujúcim súdne rozhodovanie o nariadení neodkladného opatrenia.

70. Objektívne zisťovanie miestnych pomerov a intenzita hluku môže byť predmetom konania vo veci samej.

71. Vo vzťahu k námietke vykonateľnosti nariadeného neodkladného opatrenia odvolací súd dal za pravdu žalovaným s tým, že bolo treba zosúladiť hmotnoprávny predpoklad pre úspech procesného nároku uplatnený žalobcami s tým, že bolo treba zmeniť výrok nariadeného neodkladného opatrenia o rozsah zamedzenia šírenia hluku nad mieru primeranú pomerom. Časť formálne vymedzeného výroku v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia „do“ miery primeranej pomerom bolo potrebné ako nedôvodné zamietnuť, teda napadnutý výrok v takom rozsahu zmeniť a návrh zamietnuť. Zmena sa týkala aj materiálnym prístupom prípustnej korekcie petitórnej žiadosti s tým, že v takýchto prípadoch je treba sa „držať obťažovania“ (pozri § 127 OZ).

72. K odvolacím dôvodom možno podotknúť, že obsah tvrdení v návrhu vo svojom súhrne predstavuje tvrdenia, ktoré hmotnoprávne dopadajú okrem iného aj na ust. § 127 OZ v časti týkajúcej sa obťažovania nad mieru primeranú pomerom. Vo vzťahu k všeobecne uplatňujúcej zásade vzájomnosti (reciprocity) v susedských vzťahoch možno konštatovať, že každá akcia má pravidelne aj svoju reakciu (nemusí ísť vôbec o dovolenú reakciu). Pokiaľ platí, že žalovaní sa „do dediny“ prisťahovali neskôr ako žalobcovia, potom frustrácia žalobcov zo zmeny podmienok mohla vyvolať aj vzájomné reaktívne správanie. Do akej miery také konanie žalobcov vyvoláva nedovolené imisie (ak existuje také konanie), to musí byť predmetom konania vo veci samej.

73. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).